

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/27/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 661421559
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:661421559.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Amy Odalošovej vo veci starostlivosti o maloletú E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec, dieťa rodičov: matky E. E. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom U. XX, A., štátne občianstvo SR, a otca E. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., E. XXXX/XX, štátne občianstvo SR, o návrhu matky dieťaťa na zvýšenie výživného, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5P/67/2014-54 zo dňa 21. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Lučenec z 09.06.2008 číslo konania 11P/176/2008-29 v časti o výške vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu tak, že vyživovacia povinnosť otca E. E. na maloletú E. E., narodená XX.XX.XXXX zvýšil zo sumy 49,79 Eur na sumu 90.-Eur mesačne, otcovi uložil povinnosť platiť výživné vždy do 20-tého dňa každého mesiaca predom k rukám matky s účinnosťou od 01.09.2014.

Dlžné výživné za obdobie od 01.09.2014 do 21.11.2014 v sume 108,14 Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 20.-Eur spolu s bežným výživným k rukám matky s tým, že dlžné výživné je splatné prvým mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky do 3 dní od zameškanej splátky. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že „Matka mal. E. E., narodená XX.XX.XXXX E. E. E. navrhla zvýšenie výživného plateného otcom E. XXX.-Eurna mal. E. na sumu 100.-Eur za obdobie od 01.09.2012 do 31.08.2014 a od 01.09.2014 na sumu 150.-Eur mesačne. Uviedla pritom, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 09.06.2008, číslo konania 11P/176/2008-29 bol otec dieťaťa zaviazaný prispievať na výživu maloletej E. mesačne sumou 49,79 Eur (1500.-Sk) počnúc dňom právoplatnosti rozsudku t.j.23.10.2008. Otec takto prispieval na výživu dieťaťa mesačne sumou 50.-Eur. Nepožiadala o zvýšenie výživného keď dieťa začalo navštevovať základnú školu, ale vzhľadom na zlepšenú finančnú situáciu otca dieťaťa, ktorý má od 14.12.2012 vykonávať podnikateľskú činnosť v oblasti finančných služieb je odôvodnený návrh na zvýšenie výživného od 01.09.2012. Matka presne špecifikovala mesačné výdavky spojené s výchovou a výživou dieťaťa, tak isto celoročné výdavky. Mesačne sa opakujúce výdavky spojené so zabezpečením stravy pre dieťa, dopravy do školy, hygieny a s prihliadnutím na náklady spojené s cvičením, pretože dieťa má chybné držanie tela,

predstavujú 246.- Eur mesačne. Okrem toho výdavky spojené s oblečením, so školskými aktivitami, ako aj mimoškolskými aktivitami ako je štúdium angličtiny, návšteva fotograficko filmového krúžku, účasť na súťažiach, pobyt v školských táboroch predstavujú ročne 1940.-Eur. Takto spolu výdavky za jeden mesiac na dieťa predstavujú 407,67 Eur. V súčasnosti s dieťaťom bývajú v rodinnom dome vo vlastníctve jej matky, kde majú vytvorenú samostatnú bytovú jednotku. Otec dieťaťa vo svojom písomnom vyjadrení a na pojednávaní trval na tom, že na dieťa riadne platí výživné podľa rozsudku súdu, avšak na výživu dieťaťa prispieva aj iným spôsobom a to tak, že na sviatky ako sú vianočné sviatky, na Mikuláša, narodeniny dieťaťa poskytuje jej darčeky, alebo finančnú hotovosť po 20.- do 50.- Eur podľa svojich možností. Spolu so svojou matkou kupujú pre dieťa oblečenie. Takto mesačne vynaloží na kúpu oblečenia pre dieťa 10 - 20 Eur. Čo sa týka jeho príjmov poukázal na to, že v dobe od 14.12.2012 do 16.07.2013 bol evidovaný v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom Národnou bankou Slovenska. Tieto podnikateľské aktivity prestal vykonávať 16.07.2013 preto, lebo bol v podnikaní stratový. Následne sa stal zamestnancom obchodnej spoločnosti A. s.r.o. Okrem príjmu zo závislej činnosti nemá žiaden iný zdroj príjmov, ani úspory. Posledné dva mesiace jeho čistý príjem predstavoval 200.-Eur mesačne, lebo sa proti nemu vedie exekučné konanie. Mesačne platí 120.-Eur za bývanie, lebo býva v podnájme, kde za celkovú sumu 180.-Eur má zabezpečenú aj stravu. Nakoľko trpí na hypertenziu II. stupňa, chronickú alergiu a vysoký cholesterol, užíva lieky na kúpu ktorých vynaloží mesačne 30.-Eur. Do práce dochádza denne 10 km t.j. 20 km denne a cestovné náklady predstavujú 40.-Eur mesačne, na druhej strane matka dieťaťa má nadštandardný príjem ako stredoškolská učiteľka, poberá prídavky na deti, daňový bonus, má zabezpečené vlastné bývanie, doučuje žiakov matematiky za finančnú odmenu.

Súd vypočul účastníkov konania, vykonal dokazovanie konštatovaním návrhu na začatie konania a potvrdzeniami o príjmoch oboch rodičov, pričom dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 09.06.2008 číslo konania 11P/176/2008-29 bola maloletá E. E. narodená XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti matky E.. E. E. a otec E. E. bol zaviazaný prispievať na výživu mal. E. E. mesačne sumou 49,79 Eur (1500.-Sk) počnúc právoplatnosťou rozsudku t.j. 23.10.2008. Otec takto plní svoju vyživovaciu povinnosť vo výške 50.-Eur mesačne. Súd vychádzal pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca k dieťaťu z jeho príjmov, ktoré v roku 2007 boli vo výške 7979,-Sk mesačne a v roku 2008 za obdobie mesiacov január až apríl vo výške 8696.-Sk mesačne. V súčasnosti je otec dieťaťa zamestnancom obchodnej spoločnosti XXX,XXs.r.o. U. a podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa čistý priemerný mesačný zárobok otca predstavuje 485,62 Eur. Z vyjadrenia otca vyplýva, že mesačne zaplatí na nákladoch bývania 120.-Eur, náklady dochádzky do práce a späť predstavujú 40.-Eur mesačne, na kúpu liekov vynaloží 30.-Eur mesačne. Výška týchto nevyhnutných nákladov potom predstavuje 190.-Eur. Otcovi dieťaťa teda ostáva na úhradu ostatných potrieb ako stravovanie, ošatenie, hygiena, ako aj platenie výživného sumu 295.-Eur.

05.09.2008 Obvodný úrad v Lučenci, odbor živnostenského podnikania vydal živnostenský list na meno otca dieťaťa, obchodné meno E. E. - Stavmed na vykonávanie ohlasovacej živnosti, dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov, ako aj prípravné práce k realizácii stavby. 30.12.2010 otec dieťaťa oznámil ukončenie podnikania. V dobe od 01.01.2012 do 15.04.2012 nemal žiaden zdroj príjmov. Podľa daňového priznania otca dieťaťa a potvrdenia jeho zamestnávateľa v roku 2012 za obdobie mesiacov apríl až december dosiahol čiastkový základ dane 4041,44 Eur.

Matka dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku 09.06.2008 v konaní číslo 11P/176/2008-29 Okresného súdu Lučenec dosiahla čistý priemerný mesačný príjem 13 078.-Sk t.j. 434,11 Eur. V súčasnosti dosahuje čistý priemerný mesačný príjem 679,96 Eur. Matka aj s dieťaťom bývajú v nehnuteľnosti vo vlastníctve starej matky dieťaťa a náklady s bývaním majú len v podobe spotrebovanej energie. Matka vyhlásila, že iný zdroj príjmov ako z pracovnej činnosti nemá.

V dobe od 09.06.2008 došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov, ale aj na strane dieťaťa. Mesačný príjem otca dieťaťa sa zvýšil zo sumy 288,65 Eur na 485,62 Eur mesačne. Na strane matky sa priemerný mesačný príjem zvýšil zo sumy 434,11 Eur na sumu 679,96 Eur mesačne.

Zmeny na strane dieťaťa spočívajú okrem jeho vyššieho veku najmä v tom, že v septembri 2011 začalo navštevovať základnú školu.

Podľa § 78 odsek 1 zákona číslo 36/2005 Z.z. Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 odsek 3 citovaného zákona, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 odsek 1 citovaného zákona, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 citovaného zákona, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 odsek 1 citovaného zákona, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Je potrebné uviesť, že súd určí výživné podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. O zmenu pomerov pritom ide vtedy, ak dôjde k výraznej zmene tých okolností, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Zmena týchto okolností bola v konaní preukázaná.

Vychádzajúc z príjmových pomerov oboch rodičov, po zohľadnení nákladov na bývanie, ktoré sú rozdielne u otca dieťaťa a u matky dieťaťa s prihliadnutím na možnosti otca a oprávnené potreby maloletého dieťaťa súd dospel k záveru, že je v možnostiach otca prispievať na výživu dieťaťa mesačne sumou 90.-Eur.

Súd zároveň dospel k záveru, že zvýšenie výživného plateného otcom na dieťa je potrebné určiť k 01.09.2014. Pokiaľ matka dieťaťa navrhla zvýšenie výživného počnúc 01.09.2012 je potrebné uviesť, že na strane otca nevznikli podmienky na zvýšenie výživného od 01.09.2012. V dobe od 01.01.2012 do 15.04.2012 otec dieťaťa nemal žiaden zdroj príjmov, predtým pre neúspech v podnikaní oznámil ukončenie podnikania dňa 30.12.2010. Podľa výpisu z registra finančných agentúr a finančných poradcov otec dieťaťa bol zapísaný v tomto registri od 14.12.2012 do 16.07.2013. Túto činnosť ukončil vzhľadom k tomu, že jeho výdavky spojené s výkonom práce finančného agenta prevýšili jeho príjem. Okrem toho je potrebné uviesť, že otec dieťaťa pokiaľ mal voľné finančné prostriedky aj vzhľadom na výšku plateného výživného, snažil sa dieťaťu poskytnúť dary, resp. menšie obnosy finančnej hotovosti. Z tohto dôvodu neprichádza do úvahy zmeniť výšku jeho vyživovacej povinnosti späť od 01.09.2012.

Podľa § 77 odsek 1 citovaného zákona, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že výživné je možno priznať späť od začatia konania v prípade, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Cieľom doplnenia dôvodov hodných osobitného zreteľa v odseku 1 ako podmienky na priznanie výživného je zdôrazniť výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa späť po začatí konania a zamedziť tak možným špekuláciám a zneužívaniu tejto možnosti. Súd bude skúmať dôvody, ktoré

bránili oprávnenému rodičovi uplatniť zákonný nárok ihneď po tom, ako povinný rodič prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť (dôvodová správa k zák.č.36/2005 Z.z.).

Matka dieťaťa ani netvrdila, ani nepreukazovala existenciu okolností, ktoré jej bránili skôr podať návrh na zvýšenie výživného plateného otcom na dieťa.

Súd dospel k záveru, že povinnosťou otca bolo podieľať sa na zvýšených výdavkoch dieťaťa spojených so začatím školského roku 2014 -2015, preto určil, že výška jeho vyživovacej povinnosti sa mení a zvyšuje ku dňu 01.09.2014.

Za obdobie od 01.09.2014 do vyhlásenia rozsudku súdom 21.11.2014 mal otec zaplatiť výživné vo výške v sume 243,- -Eur. Zaplatil však výživné vo výške 134,86 Eur, preto zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 108,14 Eur. Túto sumu môže otec dieťaťa zaplatiť v mesačných splátkach po 20.-Eur spolu s bežným výživným s tým, že neuhradením ktorejkoľvek mesačnej splátky vzniká otcovi povinnosť zaplatiť zvyšok zameškaného výživného naraz a jedným obnosom do 3 dní od zameškanej splátky výživného“.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v lehote v súlade s § 204 ods. 1 OSP podal odvolanie otec maloletej podľa § 205 ods. 2 písm. c) OSP, z dôvodu, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci:

1. Súd si nezabezpečil dôkazy o výdavkoch matky na mal. dcéru, ňou uvedené výdavky sú nereálne, zavádzajúce a neopodstatnené. Súd nevyžiadal žiadnu lekársku správu potvrdzujúcu zdravotné problémy maloletej, ktoré by oprávnene zvyšovali výdavky na liečbu maloletej. Súd zohľadnil výdavky, ktoré nemajú nič spoločné s výživou a zaopatrením dieťaťa ako napr. domáce zvieratá 5 €, darčeky kamarátkam 70 €, údržba počítača 30 €. Neopodstatnené sú tiež bižutéria 10 €, cukráreň 10 €, vreckové 10 €, posilňovňa 10 €, tábory 260 € ročne - nie sú potrebné, nakoľko matka maloletej je učiteľka a vždy má dovolenku v čase prázdnin, náklady na kaderníctvo 4 x 15 €, údržba bicykla a korčúľ 50 € ročne, kúpalisko 60 € ročne, pohostenie na oslavu narodenín 60 € ročne. Matka maloletej nepredložila doklady preukazujúce nákup ošatenia, väčšinu uhradila jeho matka s jeho finančnou participáciou.

2. Prvostupňový súd nezohľadnil reálne príjmy otca, jeho príjem od roku 2014 bol od septembra 2014 v sume 200 €, vzhľadom na neopodstatnene vedené exekučné konanie.

3. Prvostupňový súd priznal nepomerne vysoké nároky dieťaťa oproti nárokom rodičov. A to bežné výdavky na dieťa v sume 407,67 €. Matka maloletej presne nešpecifikovala svoje výdavky na bývanie, príjem matky je 679,96 €, po odpočítaní nákladov na maloleté dieťa 407,67 €, po prirátaní výživného 90 €, detských prídavkov 23,52 € a 20 € daňový bonus, by jej zostalo 405,81 € a jemu pri mesačnom príjme 485,62 € po odpočítaní výživného 395,62 €.

Poukázal na to, že nie maloleté dieťa má mať vyššiu životnú úroveň ako jeho rodičia, ale má sa podieľať na životnej úrovni rodičov. Matka maloletej uvádza výdavky, ktoré nikdy v živote na dieťa nevyložila, jej starostlivosť o dieťa je na slabej úrovni. Ani za ich spoločného spoluzitia matka riadne nevarila, neposkytovala dieťaťu plnohodnotnú a vyváženú stravu, dieťa bolo viackrát hospitalizované.

Matka maloletej vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil, nakoľko tento zistil riadne skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Uviedla, že otec maloletej neuvádza žiadne nové informácie a fakty.

Od poslednej úpravy výživného došlo k zvýšeniu nákladov na maloletú. Poukázala na to, že uhradza všetky bežné náklady na maloletú bez toho, aby si od tohto odkladala pokladničné bločky, o maloletú sa stará, zabezpečuje nie len jej hmotné ale aj nehmotné (duševné) potreby, vychováva ju k zodpovednosti, vedie k samostatnosti. Mal. sa učí cudzie jazyky, pracovať na počítači, tiež základy elektroniky, logiky, venuje jej voľný čas, dbá o jej pohybovú zdatnosť, zvýšenie imunity, nadobudnutie telesnej sily, sebavedomia. Otec maloletej s ňou netrávi svoj voľný čas, navštívi ju len počas osláv jej narodenín.

Uviedla, že pokiaľ otec predložil bločky o tom, že vynakladá finančné prostriedky na svoju dcéru, ide o bločky od roku 2009, pričom to vychádza na 3 € mesačne, väčšinou išlo o veci ako kytica, šaty, ktoré boli vybraté tak, že by ich veľakrát maloletá ani nenosila.

Kolíznym opatrovník navrhol rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdiť, nakoľko zvýšenie výživného je v záujme mal. dieťaťa.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) OSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 OSP, napadnutý rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil v súlade s § 219 ods. 1, 2 OSP.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval a rozhodol v zmysle výroku, preto odvolací súd jeho rozhodnutie potvrdil. Dôvody, pre ktoré tak rozhodol, okresný súd správne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Podľa § 78 Zák. o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 Zák. o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Pri rozhodovaní o zmene rozhodnutia o výživnom na mal. dieťa, treba prihliadať na všetky okolnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre zmenu výživného. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi (významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti) tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu. Podľa § 78 ods. 3 Zák. o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Zákon pojmovo vymedzuje niektoré kritériá, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sa preskúmvajú schopnosti, možnosti, majetkové pomery.

Na strane oprávneného zákon ustanovuje hľadisko odôvodnenosti potrieb. Odôvodnenosťou treba rozumieť určenie životných nákladov, ktorých úhradu je určitá osoba oprávnená požadovať v rámci plnenia vyživovacej povinnosti. Treba vychádzať z pojmu výživné, tak ako ho vymedzila aplikačná prax. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Konkrétne potreby závisia od zdravotného stavu oprávneného, od jeho veku, duševnej a telesnej vyspelosti a pod., budú to teda potreby pravidelné, nepravidelné a náhodilé. Odôvodnené potreby sú ohraničené schopnosťami, možnosťami, majetkovými pomermi povinného. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

Prvostupňový súd správne zistil, že došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov. Od poslednej úpravy výživného uplynula doba 6 rokov. Maloletá v čase poslednej úpravy mala 3 roky, v súčasnej dobe navštevuje 5. Ročník základnej školy. Príjem otca bol v čase poslednej úpravy v sume 8 696,--Sk, príjem matky bol 13 078,--Sk. Príjem otca sa zvýšil a je 485 € mesačne, príjem matky 679,96 € mesačne. Vzhľadom na zistený skutkový stav odvolací súd konštatuje, že je správny záver prvostupňového súdu,

že došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výživnom. Bol preukázaný, záver prvostupňového súdu, v zmysle ktorého došlo k zmene pomerov na strane maloletej aj jej rodičov a je teda dôvod na zmenu rozhodnutia v zmysle citovaného ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Zvýšenie výživného zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa ako aj schopnostiam a možnostiam jeho rodičov.

Pri zohľadňovaní výšky výživného bolo prihliadnuté aj na osobnú starostlivosť matky maloletej o maloletú, čím vyvažuje svoju vyživovaciu povinnosť. V jej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

Pre odvolací súd je pochopiteľné, že jednotlivé špecifikácie nákladov na maloletú dcéru sú orientačné a nie sú konštantné, preto pokiaľ zo svojich skúseností ich súd považuje za prijateľné, nemusí sa nimi osobitne, podrobne zaoberať. V konkrétnom prípade nešlo o to posúdiť, či na maloletú je vynaložená presne určená suma na zabezpečenie takej, alebo onakej položky vynaložená na jej výživu, ale ide o to, či vynaloženie takejto položky je vzhľadom ku všetkým okolnostiam (potrebnosti k vzdelaniu, osobnému životu a pod., ako aj k možnostiam rodiča) akceptovateľné. Do odôvodnených potrieb oprávneného treba teda rátať nie len vlastnú výživu, náklady na vzdelanie, ale aj ošatenie, bývanie, liečenie, výchovné pomôcky, kultúrne, športové potreby a pod.

Pokiaľ ide o tvrdenie otca maloletej, že prvostupňový súd priznal nepomerne vysoké nároky dieťaťa oproti nárokom rodičov, súd poukazuje na to, že plnením výživného zo strany otca vo výške 90 Eur mesačne rozhodne mal. nedosiahne vyššiu životnú úroveň ako jej rodičia (ak pri tejto úvahe vychádza otec z toho, že matka spolu s rodinnými prídavkami pokrýva potreby mal. do výšky 407,67 Eur, súd poukazuje na to, že podľa § 62 Zák. o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, ak matka by si plnila vyživovaciu povinnosť dobrovoľne vo vyššom rozsahu, povinnosť otca plniť výživné v rozsahu podľa jeho schopností, možností a majetkových pomerov sa tým nemení).

Otec maloletej uviedol, že jeho príjem bol len 200 € vzhľadom na neoprávnenú exekúciu, sám otec maloletej zároveň tvrdil, že ide o neoprávnené zrážky, keďže išlo o neoprávnené zrážky toto nemožno zohľadniť pri určení výživného.

O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s § 146 ods. 1 písm. a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.